

[Finansministeren]

så korrigeres der. Dette forslag er ikke spor anderledes, det går ind i den mekanisme, og derfor er det en tro kopi af den måde, som man regulerer på i forhold til prisudviklingen på finanslovens konti som helhed.

Fru Helle Degn spurgte – men der var også andre, der var inde på det – om der nu lå noget mærkeligt gemt bag dette, at regeringen fastholder, at folkepensionen og SU fortsat reguleres efter reguleringspristallet. Situationen er sådan set ganske enkel. I efteråret 1982, da regeringen tiltrådte, fremsatte vi forslag om suspension af dyrtidsreguleringen for den kommende 2-årige periode og foreslog, at der blev indført procentregulering, nemlig 4 pct., for den kommende overenskomstperiode for alle de sociale ydelser, vi taler om her. Det følte regeringen var et bedre forslag end at fortsætte med reguleringspristallet, men et flertal i Folketinget sagde, at det var bedre at fortsætte med reguleringspristallet, og på samme måde har et flertal i Folketinget fastholdt reguleringen af SU efter reguleringspristallet. Da man så i foråret afskaffede den automatiske regulering efter reguleringspristallet på disse områder, var der et politisk flertal, som sagde: »Det gør vi dog ikke, når det drejer sig om folkepension og SU.«

Det er sådan set en videreførelse af de beslutninger, der er truffet først i efteråret 1982 og igen i forbindelse med afskaffelsen af regulering efter reguleringspristallet på en række områder minus de to. Det er således alene et spørgsmål om at tage højde for, hvad Folketinget har besluttet, og derfor ligger der intet gemt i det.

Jeg forstår godt fru Aase Olesens bemærkninger om, at når man nu ser på disse ting, så kunne det da være, at det var bedre, der var ensartede regler på alle områder. Det er helt klart. Vi har sådan set fra regeringens side kun videreført tidligere beslutninger, og nu mener vi, at man skal have erfaringer fra det, der nu er foreslået, før man regulerer på det, for der er jo faktisk ingen, der kan sige, hvad der er bedst. Det tror jeg ikke nogen kan stille nøjagtige regnestykker op for, før vi har set, hvordan det fungerer.

Men det afgørende er, at der er ingen, der har til hensigt at snyde på vægten på nogen måde. Det her er en regulering i forhold til den forventede prisudvikling, og som det også fremgår af bemærkningerne, er det jo

efter budgetreformens principper. Hvis det første skøn ikke holder stik, så justerer man, og når man vedtager en ny finanslov året efter, så justerer man også i forhold til den faktiske udvikling, der har fundet sted, på nøjagtig samme måde som man gør det på en hvilken som helst anden konto.

Derfor er der heller ikke grund til, som fru Ingerlise Koefoed var inde på, at tale om, at vi næsten suspenderer demokratiet; det var noget i den retning, at fru Ingerlise Koefoed udtrykte sig. Det er der jo ikke tale om. Da man i sin tid gennemførte en regulering efter reguleringspristallet, går jeg ikke ud fra, at man sad og diskuterede det i alle ressortudvalgene. Det her er en anden måde at regulere på. Det er klart oplyst, hvad det er for nogle områder, og det er lige bestemt de områder, hvor man tidligere regulerede efter reguleringspristallet, bortset fra folkepension og SU. Det behøver da ikke nogen nærmere diskussion i de enkelte ressortudvalg; det turde være ganske klart, hvad det drejer sig om.

Hvis der skal finde en anden form for regulering sted, så skal det stadig væk ske via den separate lovgivning, og det er dog til syvende og sidst altid Folketinget, der afgør, hvordan disse reguleringer så skal finde sted.

Jeg håber, jeg dermed har givet indtryk af, at der altså har dannet sig mange myter, som er fuldstændig ubegrundede.

Fru Aase Olesen spørger om beløbsfastsættelsen og kritiserer lidt, at der for bi-standshjælpens vedkommende er fastlagt beløb, som fremgår af kontanthjælpsforslaget, der endnu ikke er vedtaget af Folketinget.

Nuvel, men det er et spørgsmål om at være så ajour som overhovedet muligt. Det, det handler om, er, at det her jo kun er teknik. Det er en fastsættelse af en reguleringsform for det til enhver tid gældende niveau i de enkelte lovgivninger. Det er jo det, det drejer sig om.

Folketinget har masser af gange ændret love, hvor man har set beløb, som var anderledes end de faktiske beløb. Det afgørende er stadig væk, at det alene er de satser, som bliver vedtaget i de respektive lovgivninger, som reguleres efter dette princip, så hvis der skulle blive uoverensstemmelser ved vedtagelsen af kontanthjælpsforslaget, spiller det ingen rolle, for det er det, der bliver vedtaget i kontanthjælpsforslaget, der bliver reguleret